

ЗАКОН за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност (обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г.; изм., бр. 86, 105 и 108 от 2006 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2007 г. - бр. 37 от 2007 г.; изм., бр. 41, 52, 59, 108 и 113 от 2007 г., бр. 106 от 2008 г. и бр. 12, 23 и 74 от 2009 г.)

Обн., ДВ, бр. 95 от 1.12.2009 г., в сила от 1.01.2010 г.

§ 1. В чл. 3 се създава ал. 6:

"(6) Данъчно задължено лице, което извършва и освободени доставки и/или доставки или дейности извън рамките на независимата икономическа дейност, както и данъчно незадължено юридическо лице, регистрирано за целите на данък върху добавената стойност, са данъчно задължени лица за всички получени услуги."

§ 2. В чл. 4 думите "чл. 3" се заменят с "чл. 3, ал. 1 - 5".

§ 3. В чл. 6, ал. 4, т. 1 след думите "представително облекло" се добавя "и на лични предпазни средства".

§ 4. В чл. 18 навсякъде думите "доставка на стоки" се заменят с "доставка на стоки, ресторантьорски и кетъринг услуги".

§ 5. Член 21 се изменя така:

"Чл. 21. (1) Мястото на изпълнение при доставка на услуга, когато получател е данъчно незадължено лице, е мястото, където доставчикът е установил своята независима икономическа дейност. Когато тези услуги се предоставят от постоянен обект, който се намира на място, различно от мястото, където доставчикът е установил своята независима икономическа дейност, то мястото на изпълнение е мястото, където се намира този обект. Когато няма място на установяване на независима икономическа дейност или постоянен обект, мястото на изпълнение на доставката е мястото на постоянния адрес или обичайното пребиваване на доставчика.

(2) Мястото на изпълнение при доставка на услуга, когато получателят е данъчно задължено лице, е мястото, където получателят е установил независимата си икономическа дейност. Когато тези услуги се предоставят на постоянен обект, който се намира на място, различно от мястото, където получателят е установил независимата си икономическа дейност, то мястото на изпълнение е мястото, където се намира този обект. Когато няма място на установяване на независима икономическа дейност или постоянен обект, мястото на изпълнение на доставката е мястото на постоянния адрес или обичайното пребиваване на получателя.

(3) Когато получателят по ал. 2 използва услугите изключително само за лични нужди или за лични нужди на работниците и служителите си, мястото на изпълнение се определя по реда на ал. 1.

(4) Мястото на изпълнение при доставка на услуга е:

1. мястото, където се намира недвижимият имот, когато услугата е свързана с недвижим имот, включително при:

а) предоставянето на права за ползване, на експертни услуги или услуги на посредници, свързани с недвижимия имот;

б) услуги по подготовка и координация на строителните работи, свързани с недвижимия имот, като архитектурни, инженерни, надзорни и други;

в) настаняване в хотели, къмпинги, караванни паркове, ваканционни лагери и други подобни;

2. мястото, където се извършва пътническият транспорт, пропорционално на реализирания пробег;

3. мястото, където фактически се извършва услугата при услугите, свързани с културни, артистични, спортни, научни, образователни, развлекателни или подобни мероприятия (като например панаири и изложби), включително дейността по организирането им;

4. мястото, където фактически се извършва услугата, предоставена на данъчно незадължено лице, при:

а) услуги, свързани с транспортна обработка на стоки;

б) услуги по оценка, експертиза или работа по движима вещ;

5. мястото, където услугите се извършват физически - при доставка на ресторантьорски и кетъринг услуги.

(5) Мястото на изпълнение при доставка на услуга е мястото, където получателят е установен или има постоянен адрес или обичайно пребиваване, когато са налице едновременно следните условия:

1. получателят е данъчно незадължено лице, което е установено или има постоянен адрес или обичайно пребиваване извън Общността;

2. доставяните услуги са:

а) предоставяне или прехвърляне на права върху лицензия, патент, авторско право, търговска марка, ноу-хау или друго подобно право на индустриалната или интелектуалната собственост, както и прехвърляне на права върху програмен продукт, различен от стандартен софтуер;

б) рекламни услуги;

в) услуги, извършвани от консултанти, инженери, консултантски бюра, счетоводители, юристи и други подобни услуги, включително услугите по изработка, преработка или доработка на софтуер;

г) обработка на данни или предоставяне на информация;

д) банкови, финансови, осигурителни, застрахователни и презастрахователни услуги с изключение на отдаването под наем на сейфове;

е) осигуряване на персонал;

ж) отдаване под наем на движими вещи с изключение на всички видове превозни средства;

з) електронни съобщителни услуги;

и) услуги по разпространение на радио и телевизия;

к) услуги, извършвани по електронен път;

л) услуги по осигуряване на достъп, транспорт или пренос по разпределителни системи на природен газ или на електрическа енергия и доставката на други услуги, пряко свързани с тях;

м) поемане на задължение за неизвършване на действия или неупражняване на права по букви "а" - "л";

н) посреднически услуги, извършени от лице, действащо от името и за сметка на друго лице, във връзка с услугите по букви "а" - "м".

(6) Мястото на изпълнение при предоставяне на електронни съобщителни услуги и услуги по разпространение на радио и телевизия е на територията на страната, когато са налице едновременно следните условия:

1. получател по тези доставки е данъчно незадължено лице, което е установено, има постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията на страната;

2. доставчик е данъчно задължено лице със седалище или постоянен обект, откъдето то извършва своята икономическа дейност, извън Общността, а когато няма такова седалище или обект - мястото на постоянния му адрес или обичайното му пребиваване са извън Общността;

3. услугата се използва ефективно на територията на страната.

(7) Мястото на изпълнение на доставка на услуги, извършвани по електронен път, е на територията на страната, когато са налице едновременно следните условия:

1. получател по тези доставки е данъчно незадължено лице, което е установено, има постоянен адрес или обичайно пребивава на територията на страната;

2. доставчик е данъчно задължено лице, чието седалище или постоянен обект е извън Общността, а когато няма такова седалище или обект - мястото на постоянния му адрес или обичайното му пребиваване са извън територията на Общността."

§ 6. Член 22 се изменя така:

"Място на изпълнение при доставка на услуга по транспорт на стоки

Чл. 22. (1) Мястото на изпълнение при доставка на услуга по транспорт на стоки в рамките на Общността, предоставена на данъчно незадължено лице, е на територията на държавата членка, където транспортът започва.

(2) Мястото на изпълнение при доставка на услуга по транспорт на стоки извън Общността, предоставена на данъчно незадължено лице, е мястото, където се осъществява транспортът, пропорционално на реализирания пробег.

(3) Мястото на изпълнение при доставка на услуга по транспорт на стоки в рамките на Общността или извън нея, предоставена на данъчно задължено лице, се определя по реда на чл. 21, ал. 2 и 3.

(4) За целите на закона спедиторските, куриерските и пощенските услуги, различни от услугите по чл. 49, оказвани във връзка с транспорт на стоки в рамките на Общността или извън нея, се приравняват на услуги по транспорт на стоки в Общността, съответно по транспорт на стоки извън Общността.

(5) Спедиторска услуга по ал. 4 е услуга по организиране, осъществяване или обслужване на транспорт на стоки в рамките на Общността или извън нея и включените в него дейности по транспортна обработка, обработка на документи, складиране и застраховане.

(6) Когато спедитор действа при условията на спедиционен договор и оказва спедиторска услуга във връзка с доставка на услуги по транспорт на стоки в рамките на Общността или извън нея, разпоредбата на чл. 127 не се прилага."

§ 7. Член 23 се изменя така:

"Място на изпълнение при доставка на услуга по предоставяне под наем на всички видове превозни средства

Чл. 23. (1) Мястото на изпълнение при доставка на услуга по краткосрочно отдаване под наем/краткосрочно предоставяне за ползване на превозни средства е мястото, където превозните средства фактически се предават на разположение на получателя.

(2) Краткосрочно отдаване под наем/краткосрочно предоставяне за ползване по ал. 1 е непрекъснатото държане или ползване на превозното средство в продължение на не повече от 30 дни, а по отношение на плавателни съдове - не повече от 90 дни.

(3) Не е налице краткосрочно отдаване/предоставяне в следните случаи:

1. когато е уговорено автоматично продължаване на държането/ползването при непредприемане на ново действие от страна на една от страните;

2. когато най-малко два срочни договора със срок до 30, съответно до 90 дни за плавателните съдове, следват един след друг, без прекъсване или с прекъсване до два дни, във връзка със същите превозни средства и надхвърлят заедно максималния период от 30/90 дни; това не се прилага, когато продължаването се дължи на ясно установени обстоятелства извън контрола на страните по доставката;

3. когато уговореният срок е над 30, съответно над 90 дни за плавателните съдове, но той бъде прекратен предсрочно по ясно установени обстоятелства извън контрола на страните по доставката и в резултат на това действителната му продължителност съответства на краткосрочно наемане."

§ 8. Член 24 се изменя така:

"Място на изпълнение на посреднически услуги

Чл. 24. Мястото на изпълнение при доставка на услуга, оказвана от посредник, действащ от името и за сметка на друго лице, предоставена на данъчно незадължено лице, е мястото, където е основната доставка, във връзка с която е оказано посредничеството."

§ 9. В чл. 25 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 5:

"(5) Алинея 4 не се прилага при доставки с непрекъснато изпълнение с продължителност за период, по-дълъг от една година, за които не е налице дължимост за плащане за период, по-дълъг от една година. За такива доставки се счита, че данъчното събитие настъпва в края на всяка календарна година, като за календарната година на прекратяване на доставките данъчното събитие настъпва на датата на прекратяване на доставките."

2. Досегашните ал. 5, 6, 7 и 8 стават съответно ал. 6, 7, 8 и 9.

§ 10. В чл. 26 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 7 думата "доставката" се заменя с "всяка от доставките", а думата "предоставяната" се заменя с "получаваната".

2. Създава се ал. 8:

"(8) При доставки по чл. 25, ал. 5 данъчната основа се определя пропорционално на броя на месеците, включени в съответната календарна година, спрямо общия брой на месеците на изпълнение на доставката, включително месеца на прекратяване на доставките."

§ 11. Член 31 се изменя така:

"Чл. 31. Облагаема доставка с нулева ставка е:

1. доставката на стоки за снабдяване с резервни части, горива и смазочни материали, храна, напитки, вода и други провизии, предназначени за потребление на борда на въздухоплавателни средства, използвани от авиационен оператор, извършващ предимно

международни рейсове;

2. доставката на стоки за снабвяване с резервни части, горива и смазочни материали, храна, напитки, вода и други провизии, предназначени за потребление на борда на:

а) плавателни съдове, използвани за превоз на стоки или пътници в открито море;

б) плавателни съдове, използвани за извършване на търговски, промишлени или риболовни дейности в открито море;

в) плавателни съдове, използвани за спасяване на човешки живот и имущество на море;

г) плавателни съдове с военно предназначение съгласно определението в подпозиция 89.01 на Общата митническа тарифа, напускащи страната с направление към чужди пристанища или пристани;

д) плавателни съдове, използвани за крайбрежен риболов, с изключение на зареждането им с провизии;

3. доставката на услуги по строителството, поддръжката, ремонта, модификацията, трансформацията, сглобяването, оборудването, съоръжаването, превоза и унищожаването на плавателни съдове и въздухоплавателни средства с изключение на тези по т. 2, буква "в"; това не се отнася за въздухоплавателни средства, с изключение на тези по т. 1, и за плавателни съдове, използвани за спортни и развлекателни цели или за лични нужди;

4. отдаването под наем на:

а) плавателни съдове, използвани за превоз на стоки или пътници, за търговски, промишлени или риболовни дейности в открито море; това не се отнася за плавателни съдове, използвани за спортни и развлекателни цели или за лични нужди;

б) въздухоплавателни средства, използвани от авиационен оператор, извършващ предимно международни рейсове;

5. обработката на:

а) плавателни съдове, използвани за превоз на стоки или пътници, за търговски, промишлени или риболовни дейности в открито море, с изключение на плавателни съдове, използвани за спортни и развлекателни цели или за лични нужди;

б) въздухоплавателни средства, използвани от авиационен оператор, извършващ предимно международни рейсове;

6. доставката на услуги, свързани с транспортната обработка на пътници или стоки, включително на транспортни контейнери, превозвани със:

а) плавателни съдове, използвани за превоз на стоки или пътници, за търговски, промишлени или риболовни дейности в открито море, с изключение на плавателни съдове, използвани за спортни и развлекателни цели или за лични нужди;

б) въздухоплавателни средства, използвани от авиационен оператор, извършващ предимно международни рейсове, или подвижен железопътен състав, когато услугите са оказани във връзка с международен транспорт;

7. доставката на плавателни съдове и въздухоплавателни средства с изключение на тези за спортни и развлекателни цели или за лични нужди;

8. доставката на услуги, за които се събират такси по чл. 120, ал. 1 от Закона за гражданското въздухоплаване, предоставяни от летищен оператор-концесионер във връзка с въздухоплавателни средства в международен рейс, включително в Общността;

9. доставката на услуги по глава девета от Кодекса на търговското корабоплаване, оказвани на плавателни съдове; това не се отнася за плавателни съдове, които се използват за спортни и развлекателни цели или за лични нужди;

10. доставката на услуги по спасяване на човешки живот и имущество на море."

§ 12. В чл. 44, ал. 1 т. 5 се отменя.

§ 13. В чл. 52, ал. 3 думите "чл. 22, 23 и 24" се заменят с "чл. 21, ал. 2".

§ 14. В чл. 58, ал. 1, т. 12 се правят следните изменения и допълнения:

1. Буква "а" се изменя така:

"а) внасят стоки на обща стойност не повече от 30 лева;"

2. Създава се нова буква "б":

"б) получават малки пратки на стоки с нетърговски характер, изпратени от трета страна или територия от физическо лице на друго физическо лице в страната, без последното да е заплащало за тях, на обща стойност до левовата равностойност на 45 евро."

§ 15. В чл. 64, ал. 4 думите "чл. 22, 23 и 24" се заменят с "чл. 21, ал. 2".

§ 16. В чл. 70 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3, т. 1 след думата "облекло" се добавя "и личните предпазни средства", а думата "предоставяно" се заменя с "предоставяни".

2. В ал. 4 след думите "на основание" се добавя "чл. 97а" и се поставя запетая.

§ 17. В чл. 72, ал. 1 думите "три данъчни периода" се заменят с "12 данъчни периода".

§ 18. В чл. 76 се създава ал. 3:

"(3) В случаите на чл. 111, ал. 2, т. 5 регистрираното лице има право на приспадане на данъчен кредит за закупените или придобитите по друг начин или внесените активи по смисъла на Закона за счетоводството след датата на deregистрацията му, които са налични

към датата на последващата му регистрация. Правото на данъчен кредит възниква при условията на чл. 74, ал. 2."

§ 19. В чл. 82 ал. 2 се изменя така:

"(2) Когато доставчикът е данъчно задължено лице, което не е установено на територията на страната и доставката е с място на изпълнение на територията на страната и е облагаема, данъкът е изискуем от получателя по доставката при:

1. доставка на природен газ чрез тръбопроводи за пренос или на електрическа енергия - когато получателят е регистрирано по този закон лице;

2. доставка на стоки, които се монтират или инсталират от или за сметка на доставчика - когато получателят е регистрирано по този закон лице и доставчикът е установен на територията на друга държава членка;

3. доставка на услуги - когато получателят е данъчно задължено лице по чл. 3, ал. 1, 5 и 6."

§ 20. В чл. 91 се правят следните изменения:

1. Алинея 3 се отменя.

2. В ал. 4 думите "ал. 1, 2 и 3" се заменят с "ал. 1 и 2".

§ 21. В чл. 92 се правят следните изменения:

1. В ал. 1:

а) в т. 2 думата "три" се заменя с "два";

б) в т. 4 числото "45" се заменя с "30";

в) в т. 5 думата "трите" се заменя с "двата" и думата "три" се заменя с "два";

г) в т. 6 думата "три" се заменя с "два".

2. В ал. 2 думата "трите" се заменя с "двата".

3. Алинея 3 се изменя така:

"(3) Независимо от ал. 1 данъкът за възстановяване по чл. 88, ал. 3 се възстановява в 30-дневен срок от подаване на справка-декларацията, когато лицето е извършило за последните 12 месеца преди текущия месец облагаеми доставки с нулева ставка на обща стойност повече от 30 на сто от общата стойност на всички извършени от него облагаеми доставки, включително доставките с нулева ставка. За целите на изречение първо на доставки с нулева ставка се приравняват и доставките на следните услуги с място на изпълнение на територията на друга държава членка, по които получател е лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка: транспорт на стоки в рамките на Общността и оказвани във връзка с този транспорт спедиторски, куриерски и пощенки

услуги, различни от услугите по чл. 49; транспортна обработка на стоки; услуги във връзка с транспорта, оказвани от агенти, брокери и други посредници, действащи от името и за сметка на друго лице, както и услугите по оценка, експертиза и работа върху движими вещи."

4. Алинея 10 се изменя така:

"(10) Данък, подлежащ на възстановяване, невъзстановен без основание или невъзстановен поради отпаднало основание (включително при отмяна на акт) в предвидените в този закон срокове по ал. 1, т. 4, ал. 3 и 4, се възстановява заедно със законната лихва, считано от датата, на която е следвало да бъде възстановен по този закон, до окончателното му изплащане, независимо от разпоредбата на ал. 8 и от спирането на данъчното производство."

§ 22. В чл. 96, ал. 8 думите "не може да се регистрира" се заменят с "органът по приходите може да откаже да регистрира".

§ 23. Създава се чл. 97а:

"Задължение за регистрация при доставки на услуги, данъкът за които е изискуем от получателя

Чл. 97а. (1) На регистрация по този закон подлежи всяко данъчно задължено лице по чл. 3, ал. 1, 5 и 6, което получава услуги с място на изпълнение на територията на страната, които са облагаеми и за които данъкът е изискуем от получателя по чл. 82, ал. 2.

(2) На регистрация по закона подлежи всяко данъчно задължено лице по чл. 3, ал. 1, 5 и 6, установено на територията на страната, което предоставя услуги по чл. 21, ал. 2 с място на изпълнение на територията на друга държава членка.

(3) Данъчно задължено лице, регистрирано на основание ал. 1, се смята за регистрирано и по ал. 2 и обратното.

(4) За лицата по ал. 1 и 2 възниква задължение за подаване на заявление за регистрация по този закон не по-късно от 7 дни преди датата, на която данъкът за доставката става изискуем (авансово плащане или данъчно събитие), като данъчната основа на получената услуга подлежи на облагане с данък.

(5) Лице, което е регистрирано на основание на този член и за което възникнат основания за задължителна регистрация по чл. 96, 97, 98 и 99 или за регистрация по избор по чл. 100, ал. 1, 2 и 3, се регистрира по реда и в сроковете за задължителна регистрация или регистрация по избор."

§ 24. В чл. 101 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 5:

"(5) В случай че лицето не е заявило за вписване електронен адрес за кореспонденция пред Агенцията по вписванията, към заявлението по ал. 1 задължително заявява такъв адрес. При промяна на електронния адрес лицето в 7-дневен срок уведомява приходната

администрация, освен ако промяната е направена чрез заявяване за вписване в Агенцията по вписванията."

2. Досегашните ал. 5 и 6 стават съответно ал. 6 и 7.

3. Досегашната ал. 7 става ал. 8 и се изменя така:

"(8) Независимо от ал. 6 и 7 регистрацията по чл. 97, 97а, 98 и 99 се извършва от органа по приходите в тридневен срок от подаване на заявлението за регистрация."

§ 25. В чл. 108, ал. 1 се създава т. 4:

"4. за лице, регистрирано на основание чл. 97а, когато към датата на подаване на заявлението за deregистрация не е налице основание за задължителна deregистрация."

§ 26. В чл. 111 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 се създава т. 5:

"5. при deregистрация по чл. 176 и последваща регистрация на лицето в рамките на един данъчен период."

2. В ал. 4 думата "трите" се заменя с "двата".

§ 27. В чл. 113, ал. 9 след думите "на основание" се добавя "чл. 97а, ал. 1 и 2" и се поставя запетая.

§ 28. В чл. 114, ал. 1 т. 6 се отменя.

§ 29. В чл. 117, ал. 2, т. 7 след думата "начисляване" се добавя "или неначисляване".

§ 30. В чл. 118 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 2:

"(2) Фискалните устройства задължително имат техническа възможност за установяване на дистанционна връзка с Националната агенция за приходите. Техническите изисквания, редът и начинът за изграждането и осъществяването на дистанционната връзка се уреждат с наредбата по ал. 4, като се съгласуват с Българския институт по метрология и с Държавната агенция за метрологичен и технически надзор."

2. Досегашната ал. 2 става ал. 3.

3. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и в нея думите "за издаване" се заменят със "за установяване на дистанционна връзка с Националната агенция за приходите и за издаване".

4. Досегашната ал. 4 става ал. 5.

§ 31. В чл. 124, ал. 4 думите "третия данъчен период" се заменят с "дванадесетия данъчен период".

§ 32. В чл. 125 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 2 се изменя така:

"(2) Регистрираното лице, което е извършило за данъчния период вътреобщностни доставки, доставки като посредник в тристранна операция или доставки на услуги по чл. 21, ал. 2 с място на изпълнение на територията на друга държава членка, заедно със справка-декларацията по ал. 1 подава и VIES-декларация за тези доставки за съответния данъчен период."

2. Създава се ал. 10:

"(10) В случаите по чл. 111, ал. 2, т. 5 регистрираното лице подава една справка-декларация за данъчния период, включваща доставките, извършени от лицето до датата на deregистрацията, включително доставките, извършени след датата на последващата регистрация."

§ 33. В чл. 133 се създават ал. 6 и 7:

"(6) Когато лице по ал. 1 и 2 е установено в друга държава членка или в трета страна, с която страната ни има правни инструменти за взаимопомощ, регистрацията се извършва по общия ред. Чуждестранното лице може да посочи акредитиран представител, като в тези случаи ал. 4 не се прилага.

(7) Органът по приходите може да регистрира по реда на чл. 102 и лице, което отговаря на условията на ал. 1 и 2, включително когато е подало в срок заявление за регистрация, но не е определило акредитиран представител."

§ 34. В чл. 134, ал. 3 думите "се прекратява" се заменят с "може да се прекрати".

§ 35. В чл. 135, ал. 3 накрая се добавя "освен в случаите по чл. 133, ал. 6".

§ 36. В чл. 143 ал. 1 се изменя така:

"(1) Разпоредбите на тази глава се прилагат за доставка, извършена от дилър, на стоки втора употреба, произведения на изкуството, предмети за колекции, антикварни предмети, доставени му на територията на страната или от територията на друга държава членка от:

1. данъчно незадължено лице;

2. друго данъчно задължено лице, регистрирано по този закон, когато предмет на доставката е стока, освободена по чл. 50, или от регистрирани за целите на ДДС лица в друга държава членка, освободени от данък съгласно законодателството на съответната държава на аналогични основания;

3. друго данъчно задължено лице, което не е регистрирано по този закон, или от данъчно задължено лице от държава членка, което не е регистрирано за целите на ДДС, когато предмет на доставката са стоки, които са дълготрайни активи по смисъла на съответното счетоводно законодателство;

4. друг дилър, прилагащ специалния ред на облагане на маржа на цената."

§ 37. В чл. 147 ал. 2, 3 и 4 се отменят.

§ 38. В чл. 151, ал. 3 думите "и не може да е по-ниска от данъчната основа при придобиването на стоката или от данъчната основа при внос" се заличават.

§ 39. В чл. 163а, ал. 3 думите "ал. 5 и 6" се заменят с "ал. 6 и 7".

§ 40. В чл. 173 ал. 4 и 5 се изменят така:

"(4) Облагаеми с нулева ставка са доставките на стоки и услуги, по които получатели са лицата по чл. 172, ал. 2. За прилагането на нулевата ставка доставчикът е длъжен да разполага с документи, определени с правилника за прилагане на закона.

(5) Облагаеми с нулева ставка са доставките на стоки и услуги с място на изпълнение на територията на страната на стойност над 400 лв., по които получатели са институциите на Европейските общности. За прилагането на нулевата ставка доставчикът е длъжен да разполага с писмени документи, удостоверяващи договорните отношения със съответните институции на Европейските общности."

§ 41. В чл. 175, ал. 2 думите "чл. 118, ал. 3" се заменят с "чл. 118, ал. 4".

§ 42. В чл. 176 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 4 думите "данъчни задължения" се заменят с "публични задължения, събирани от Националната агенция за приходите".

2. Създава се т. 5:

"5. не посочи електронен адрес за кореспонденция за период, по-дълъг от три месеца от възникване на задължението за уведомяване."

§ 43. В чл. 176а се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думата "отказва" се заменя с "може да откаже".

2. В ал. 3 думата "прекратява" се заменя с "може да прекрати".

§ 44. В чл. 185 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

"(1) Лице, което не издаде фискална касова бележка (фискален бон), се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 до 500 лв., или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 2000 лв."

2. Създава се нова ал. 2:

"(2) Лице, което наруши реда и начина за одобряване на типа, регистриране или въвеждане/извеждане във/от експлоатация, или отчитане, или сервизно обслужване на фискалните устройства или не изпълнява изискванията за дистанционна връзка с Националната агенция за приходите, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. Когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1."

3. Досегашната ал. 2 става ал. 3.

4. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и се изменя така:

"(4) При повторно нарушение по ал. 1 размерът на глобата е от 200 до 1000 лв., а на имуществената санкция - от 1000 до 4000 лв."

5. Създава се ал. 5:

"(5) При повторно нарушение по ал. 2 размерът на глобата е от 600 до 2000 лв., а на имуществената санкция - от 6000 до 20 000 лв. Когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се прилагат санкциите по ал. 4."

6. Досегашната ал. 4 става ал. 6.

§ 45. В чл. 186, ал. 1, т. 1 се създава буква "г":

"г) подаване на данни по дистанционна връзка с Националната агенция за приходите."

§ 46. В чл. 187, ал. 4 се създава изречение трето: "При повторно нарушение не се разрешава отпечатване на обекта преди изтичането на един месец от запечатването му."

§ 47. В чл. 189, ал. 1 думите "чл. 91, ал. 1 - 3" се заменят с "чл. 91, ал. 1 и 2".

§ 48. В допълнителната разпоредба се правят следните изменения и допълнения:

1. Наименованието се изменя така: "Допълнителни разпоредби".

2. В § 1:

а) в т. 11 се създава изречение второ: "Не се смята за установено на територията на страната чуждестранно лице, което има обект на територията на страната, който не взема участие в извършването на доставката.";

б) точка 18 се изменя така:

"18. "Лек автомобил" е автомобил, в който броят на местата за сядане без мястото на водача не превишава 5. Не е лек автомобил автомобил, който е предназначен за превоз на товари, или лек автомобил, който има трайно вградено допълнително техническо оборудване за целите на извършваната дейност от регистрираното лице. При определяне броя на местата за сядане по изречение първо се вземат предвид само седалките, монтирани от производителя.";

в) точка 49 се изменя така:

"49. "Превозните средства по чл. 23" са моторни или немоторни, както и другото оборудване и устройства, проектирани да транспортират стоки или хора от едно място на друго, които могат да бъдат дърпани, теглени или бутани от превозни средства и които обикновено са проектирани и са годни да бъдат използвани за транспортиране на стоки или хора. Превозни средства са и:

а) ремаркета, полуремаркета и железопътните вагони;

б) моторни и немоторни наземни превозни средства, като мотоциклети, велосипеди, велосипеди на три колела, каравани, с изключение на каравани, които са неподвижно застопорени за земята;

в) самоходни и несамоходни плавателни съдове;

г) моторни и безмоторни въздухоплавателни средства;

д) превозни средства, проектирани за транспортиране на болни или ранени лица;

е) земеделски трактори и друга самоходна земеделска и горска техника;

ж) военни превозни средства, които не са бойни, и превозни средства за целите на разузнаването или гражданската отбрана;

з) механично и електронно придвижвани инвалидни колички.

Контейнерите не са превозно средство по смисъла на чл. 23.";

г) точка 50 се отменя;

д) създават се т. 61, 62 и 63:

"61. "Кетъринг услуги" са съвкупност от характеристики и действия, в които преобладават главно услугите и в които доставката на храна и/или напитки е само един компонент. Преобладаващите главно услуги са същите като ресторантьорските услуги, но доставката е осъществена извън помещенията на доставчика.

62. "Ресторантьорски услуги" са услугите, които се състоят от доставка в помещенията на доставчика на приготвена или неприготвена храна и/или напитки за човешка консумация, следвани от достатъчно подпомагащи услуги, които позволяват незабавното им консумиране.

Не са кетъринг услуги или ресторантьорски услуги:

а) обикновената доставка на приготвена или неприготвена храна (например доставка за вкъщи от ресторанти, супермаркети и други подобни);

б) доставката на приготвена храна и доставката, състояща се в храна за вкъщи от ресторанти;

в) доставката, състояща се в приготвяне и доставка на храна и/или напитки без друга подпомагаща услуга.

63. "Трета страна, с която страната ни има правни инструменти за взаимопомощ" е трета страна, с която страната ни има правни инструменти за взаимопомощ, сходна по

обхват с тази, предвидена в Директива 76/308/ЕИО на Съвета от 15 март 1976 г. за взаимопомощ за възстановяване на вземания във връзка с определени налози, митнически сборове, данъци и други мерки и Регламент (ЕО) № 1798/2003 на Съвета от 7 октомври 2003 г. относно административното сътрудничество в областта на данъка върху добавената стойност."

3. Създава се § 1а:

"§ 1а. Този закон въвежда разпоредбите на:

1. Директива 2008/8/ЕО на Съвета от 12 февруари 2008 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на мястото на доставка на услуги (ОВ, L 44 /11 от 20 февруари 2008 г.).

2. Директива 2008/117/ЕО на Съвета от 16 декември 2008 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност с цел борба с данъчните измами, свързани с втребобщностните сделки (ОВ, L 14 /7 от 20 януари 2009 г.)."

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 49. Правото на приспадане на данъчен кредит, възникнало до 1 януари 2010 г., което не е упражнено към датата на влизане в сила на този закон и за упражняването на което не са изтекли трите данъчни периода, следващи данъчния период, през който е възникнало това право, може да се упражни в някои от дванадесетте данъчни периода, следващи данъчния период, през който е възникнало това право.

§ 50. (1) Когато е получено авансово плащане до 31 декември 2009 г., включително за доставка на стока или услуга, за която с този закон е променено данъчното третиране по отношение на размера на ставката, мястото на изпълнение на доставката, приравняване на доставката на облагаема по чл. 69, ал. 2 и за която данъчното събитие възниква след тази дата, доставчикът документира доставката чрез издаване на фактура, в която посочва цялата данъчна основа на доставката. За доставката се прилага данъчният режим към датата на възникване на данъчното събитие на доставката по закона.

(2) За доставките на услуги по процесуално представителство, с което се осъществява правото на защита на физически лица в досъдебни, съдебни, административни и арбитражни производства, когато са доставки с периодично или поетапно изпълнение, се прилага данъчният режим към датата на съответното данъчно събитие, определено по реда на чл. 25, ал. 4.

(3) Когато е направено авансово плащане до 31 декември 2009 г., включително за доставка на стока или услуга, данъчното събитие за която възниква след тази дата и данъкът за доставката е изискуем от получателя по реда на закона, регистрираното лице получател е длъжно да начисли данък върху цялата данъчна основа на доставката, включително за направеното авансово плащане.

§ 51. (1) Ограничението на чл. 70, ал. 1, т. 4 и 5 не се прилага за правото на приспадане на данъчен кредит, което е било налице и е възникнало до 31 декември 2009 г. включително, за леки автомобили, на които броят на монтираните от производителя места за сядане без мястото на водача не превишава 5.

(2) По договори за лизинг, в които не е уговорено задължение, а само възможност (опция) за прехвърляне на правото на собственост за леки автомобили по ал. 1, право на приспадане на данъчен кредит по лизинговите вноски ще възниква и след 1 януари 2010 г., при условие че до 31 декември 2009 г. включително е възникнало право на приспадане на данъчен кредит поне за една лизингова вноска.

(3) За стоките и услугите по чл. 70, ал. 1, т. 5, свързани с леките автомобили по ал. 2, след 1 януари 2010 г. не възниква право на приспадане на данъчен кредит.

§ 52. (1) Лицата по чл. 97а, ал. 1, направили авансово плащане до 31 декември 2009 г., включително за доставка на услуга, данъчното събитие за която възниква след тази дата и данъкът за която е изискуем от получателя по реда на закона, подават заявление за регистрация по реда на чл. 97а в 20-дневен срок от влизането в сила на този закон. На датата на възникване на данъчното събитие на доставката възниква задължение за регистрираното лице получател да начисли данък върху цялата данъчна основа на доставката, включително за направеното авансово плащане. В случаите, при които данъчното събитие за доставката възниква преди датата на регистрация по закона, данъкът за получената услуга се начислява в 15-дневен срок от датата на регистрация по закона.

(2) Лицата по чл. 97а, ал. 2, получили авансово плащане до 31 декември 2009 г. включително за доставка на услуга с място на изпълнение на територията на друга държава членка, данъчното събитие за която възниква след тази дата, се регистрират по реда на чл. 97а в 7-дневен срок от влизането в сила на този закон. За доставката се прилага данъчният режим към датата на възникване на данъчното събитие на доставката по закона.

§ 53. Двумесечният срок по чл. 92 се прилага за данък за възстановяване, отнасящ се за данъчни периоди след 1 януари 2010 г.

§ 54. Данъчно задължено лице, което не е установено на територията на страната, но е регистрирано на основание чл. 133, може да подаде заявление за дерегистрация по избор по чл. 108, независимо от облагаемия си оборот за последните 12 последователни месеца преди текущия, когато през същия период лицето е извършвало само доставки, за които след 31 декември 2009 г. данъкът е изискуем от получателя по доставката по чл. 82.

§ 55. Регистрираните към датата на влизане в сила на този закон лица са длъжни да посочат електронен адрес за кореспонденция по чл. 101, ал. 5 в тримесечен срок от влизането му в сила.

§ 56. (1) В 6-месечен срок от влизането в сила на този закон министърът на финансите привежда наредбата по чл. 118, ал. 4 в съответствие с него.

(2) Министърът на финансите определя срок, в който лицата, задължени да използват фискални устройства, следва да приведат дейността си по осъществяване на дистанционната връзка в съответствие с изискванията на наредбата по ал. 1. Министърът може да определи различен срок за определени групи лица, който не може да бъде по-кратък от 6 месеца и по-дълъг от две години от влизането в сила на наредбата по ал. 1.

§ 57. Законът влиза в сила от 1 януари 2010 г.

Законът е приет от 41-ото Народно събрание на 25 ноември 2009 г., подпечатан е с

официалния печат на Народното събрание и е обнародван в ДВ с Указ № 383 на Президента на републиката от 30.11.2009 г.